

79de Møde.

Onsdag den 9. Marts, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for offentlige Arbejder, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster.

Ministeren for offentlige Arbejder har i Forbindelse med de tidligere fremsendte Dokumenter vedrørende Spørgsmaalet om Tilvejbringelsen af en fast Jernbane-forbindelse mellem Masnedø og Falster nu fremsendt et Kort med Angivelse af et Moleanlæg over Kalvgrunden tilligemed andre Foranstaltninger, hvis Gennemførelse af Repræsentanterne for Søfartens Interesser er stillet som Betingelse for deres Tilslutning til Broforbindelsens Udførelse.

Kortet er fremlagt til Eftersyn for Medlemmerne i Bureauet.

Udenfor Dagsordenen har Ministeren for offentlige Arbejder ad interim Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Tanken om en fast Broforbindelse mellem Masnedø og Falster er — i alt Fald set med den nuværende hastiglevende Tids Øjne — allerede gammel. Tanken har allerede tidligere fundet Udtryk i et Lovforslag, som den daværende Trafikminister, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) i December Maaned 1908 fremsatte her i Tinget. Af den indgaaende Motivering, som den daværende Minister gav ved Forslagets Fremsættelse, skal jeg tillade mig at fremhæve nogle enkelte Ting. Den daværende Trafikminister sagde: Jeg har i Virkeligheden intet Valg med Hensyn til, om jeg skal foreslaa en Bro eller ikke. Vilde jeg nemlig i Stedet for at gaa til en Bro udvikle den nuværende Færgeforbindelse, vilde jeg ikke naa det, vi skulde, jeg vilde kun naa at hjælpe for en kort Tid. — Færgeforbindelsens Udvikling var ikke i Længden en tilstrækkelig Løsning af det daværende Trafikspørgsmaal. Den daværende Trafikminister sagde dernæst — det

findes i Folketingstidenden Sp. 2366 — nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Han sagde: Man har „vist ikke nogen Sinde med større Ret end her, selv i økonomisk daarlige Tider,“ kunnet „anbefale et ret kostbart Foretagende, idet den Færgeforbindelse, vi nu have, er langt kostbarere, end det vil blive, naar man kan føre Togene direkte igennem helt ned til Gedser, foruden at der ved Broforbindelsen kan frigøres et betydeligt Færgemateriel.“ Forslaget blev indgaaende behandlet her i Tinget, hvor man imidlertid den Gang ikke sluttede sig til det. Man mente, at inden man gik til saa stort og saa vigtigt et Skridt, burde der foretages en endnu mere indgaaende Undersøgelse end den, paa Grundlag af hvilken Forslaget var bygget. Man mente navnlig, at det vilde være uretfærdigt overfor de Interesser, som kunde være knyttede til andre Løsninger af Spørgsmaalet, om man her ganske kort afskar Muligheden for andre Løsninger ved at slutte sig til Broprojektet. Forhandlingen mundede saa følgerigtigt ud i Loven af 14. Maj 1909, hvorved der blev bevilget 100,000 Kr. til Undersøgelser.

Disse Undersøgelser bleve saa fremmede i Løbet af afvigte Sommer og førte til et Resultat, som gav en omfattende Oversigt over alle de Muligheder, der vare for Løsningen af dette store Trafikspørgsmaal. Man var inde paa den ideelleste Ordning: Spørgsmaalet om en Tunnel, men veg ganske tilbage for Udgifterne. Udgiften ved en enkeltsporet Tunnel kalkuleres nemlig til at blive 16,100,000 Kr., hvorved der endda ikke er taget Hensyn til de elektriske Anlæg. Men her maader jo endnu ses paa, at det selvfølgelig kun er et Tidsspørgsmaal, hvornaar Tunnelen maatte gøres dobbelt saa stor, eller rettere, naar der maatte bygges endnu en Tunnel, saa at vi havde en dobbeltsporet Forbindelse, hvilket vilde medføre den dobbelte Udgift.

En anden Løsning var den saakaldte Højbro, en Bro, der svævede saa højt oppe over Vandet, at Skibene uhindret kunde passere Farvandet. Ogsaa den Ordning, som, set fra et Søfartssynspunkt, vilde være ideel, maatte man se bort fra, da man var paa det rene med, at Udgiften maatte kalkuleres til ca. 25 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Den tredie Løsning, der har været Tale om, Møen Banen, som man populært kalder den, vil ogsaa medføre ganske uforholdsmæssige Udgifter. En Bane fra Køge